

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

ВИПУСКНА КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на тему:
**«УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ»**

Студента 4 курсу, 12 групи,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

(підпис студента)

Роговенка
Данила
Федоровича

Науковий керівник
канд. екон. наук

(підпис керівника)

Ільїна
Анастасія
Олександрівна

Гарант освітньої програми
канд. екон. наук,
доцент

(підпис гаранта)

Головня
Юлія
Ігорівна

Київ 2020

Київський національний торговельно-економічний університет

Факультет економіки, менеджменту та психології

Кафедра публічного управління та адміністрування

Освітній ступінь: бакалавр

Спеціальність: публічне управління та адміністрування

Спеціалізація: публічне управління та адміністрування

Затверджую

Зав. кафедри _____

« 17 » червня 2020р.

**Завдання
на випускню кваліфікаційну роботу (проект)
студентові**

Роговенку Данилу Федоровичу

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема випускної кваліфікаційної роботи (проекту): **«УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ»**

Затверджена наказом ректора від «27» лютого 2020 р. № 757

2. Строк здачі студентом закінченого роботи (проекту): 15.05.2020

3. Цільова установка та вихідні дані до роботи (проекту)

Мета роботи (проекту): дослідження проблем функціонування системи управління соціально-економічним розвитком Київської області та визначення шляхів реформування нормативно-правових актів для підвищення якості надання послуг населенню.

Об'єкт дослідження: процес створення новітньої системи управління соціально-економічним розвитком Київської області.

Предмет дослідження: теоретико-методичні та прикладні основи управління соціально-економічним розвитком Київської області.

4. Зміст випускної кваліфікаційної роботи (проекту) (перелік питань за кожним розділом):

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. СТАНОВИЩЕ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ	5
1.1. Аналіз соціально-економічного розвитку Київській області	5
1.2. Проблематика розвитку економіки і соціальної сфери в Київській області.....	13
РОЗДІЛ 2. ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	16
2.1. Пріоритетні цілі соціально-економічного розвитку Київської області.....	16
2.2. Проблеми нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин у Київській області та шляхи їх вирішення.....	21
2.3. Заходи щодо підвищення соціально-економічної ефективності розвитку Київської області.....	25
ВИСНОВКИ.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33

5. Календарний план виконання роботи (проекту)

№ пор.	Назва етапів випускної кваліфікаційної роботи (проекту)	Строк виконання етапів роботи	
		за планом	фактично
1	2	3	4
1	Визначення напрямку дослідження та затвердження теми випускної кваліфікаційної роботи	До 27.02.2020	27.02.2020
2	Складання плану та підготовка індивідуального завдання для виконання випускної кваліфікаційної роботи	До 10.03.2020	10.03.2020

3	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису першого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 01.04.2020	01-05.04.2020
4	Представлення на рецензування науковому керівнику рукопису другого розділу випускної кваліфікаційної роботи	До 15.04.2020	20.04.2020
5	Представлення закінченої випускної кваліфікаційної роботи на кафедру	До 15.05.2020	15-20.05.2020
6	Підготовка письмового відгуку на випускну кваліфікаційну роботу	До 25.05.2020	25.05.2020
7	Зовнішнє рецензування ВКР	До 01.06.2020	01-05.06.2020
8	Проведення попереднього захисту випускних кваліфікаційних робіт	05-10.06.2020	05-10.06.2020
10	Вирішення питання про допуск випускної кваліфікаційної роботи до захисту	До 15.06.2020	До 15.06.2020
11	Направлення випускної кваліфікаційної роботи із зовнішньою рецензією у ЕК для захисту	За графіком	За графіком

6. Дата видачі завдання «02» березня 2020 р.

7. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту)
Ільїна А.О.

(прізвище, ініціали, підпис)

8. Керівник проектної групи
(гарант освітньої програми) Головня Ю.І.

(прізвище, ініціали, підпис)

9. Завдання прийняв до виконання студент Роговенко Д.Ф.

(прізвище, ініціали, підпис)

10. Відгук наукового керівника випускної кваліфікаційної роботи (проекту):

Випускна кваліфікаційна робота написана на актуальну тему. Студентом проведено ґрунтовне дослідження становища соціально-економічного розвитку Київської області. Зокрема, проаналізовано кількість експортерів та імпортерів товарів, серед яких студент виокремив найактивніших країн світу у напрямку купівлі-продажу товарів в Київській області; проведено аналіз основних галузей діяльності в Київській області, підприємств-платників, а також динаміки середньомісячної заробітної плати. Великої уваги заслуговує проведення студентом порівняльного аналізу рівня задоволеності медичним сектором у Київській області серед інших областей України, а також кількісного аналізу динаміки закладів освіти та

культури в Київській області за 2014-2020 роки. Проведений аналіз дозволив студентів визначити проблематику розвитку економіки і соціальної сфери в Київській області і, на основі цього, сформулювати пріоритетні цілі соціально-економічного розвитку Київської області, в тому числі із виділенням переваг та недоліків системи Беверіджа; визначити основні проблеми нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин у Київській області, а також розробити заходи щодо підвищення соціально-економічної ефективності розвитку Київської області, де студентом підкреслено роль органів державної влади та місцевого самоврядування в системі соціальної економіки та запропоновано власну схему спільного бачення та планування місцевого економічного розвитку.

Зміст випускної кваліфікаційної роботи підпорядкований поставленій у роботі меті. Випускна кваліфікаційна робота має досить логічну структуру та відповідає вимогам оформлення. Проте у випускній кваліфікаційній роботі є окремі недоліки. Зокрема, студентом замало приділено уваги поглядам зарубіжних науковців, які досліджували проблеми управління соціально-економічним розвитком регіонів. Доцільно було б провести порівняльний аналіз економічного і соціального розвитку Київської області із відповідним становищем регіону кількох країн або окремої країни ЄС. Однак робота написана на високому науковому рівні, є авторським самостійним дослідженням, повністю розкриває обрану студентом тему та допускається до захисту.

11. Науковий керівник випускної кваліфікаційної роботи (проекту): Ільїна Анастасія Олександрівна, 25.05.2020

(підпис, дата)

12. Відмітка про попередній захист Головня Юлія Ігорівна

(ПІБ, підпис, дата)

13. Висновок про випускну кваліфікаційну роботу (проект):

Випускна кваліфікаційна робота (проект) студента Роговенка Данила Федоровича

(прізвище, ініціали)

може бути допущена до захисту екзаменаційній комісії.

Керівник проектної групи (гарант освітньої програми): Головня Юлія Ігорівна

(прізвище, ініціали, підпис)

Завідувач кафедри: Новікова Наталія Леонідівна

(підпис, прізвище, ініціали)

« 17 » червня 2020 р.

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1.....	5
СТАНОВИЩЕ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	5
1.1. Аналіз соціально-економічного розвитку Київської області.....	5
1.2. Проблематика розвитку економіки і соціальної сфери в Київській області.....	13
РОЗДІЛ 2.....	16
ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	16
2.1. Пріоритетні цілі соціально-економічного розвитку Київської області.....	16
2.2. Проблеми нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин у Київській області та шляхи їх вирішення.....	21
2.3. Заходи щодо підвищення соціально-економічної ефективності розвитку Київської області.....	25
ВИСНОВКИ.....	30
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	33

ВСТУП

Актуальність теми. Зважаючи на те, що життя 21-го сторіччя в переважній більшості відбувається в містах, то, незалежно від розміру, характеру або розташування міст, забезпечення умов життя для громадян є пріоритетом міст. Однак критично важливий підхід до забезпечення людських умов життя та праці полягає в тому, щоб передбачити світові тенденції та рухатись з ними в одному ритмі, відповідно змінюючи соціально-економічне середовище.

Сучасний стан соціально-економічного сектору в Київській області залишає бажати найкращого. Соціально-економічний сектор відображає рівень життя не тільки в конкретному місці, а й в країні в цілому. Проаналізувавши стан соціально-економічного життя громад Київщини, можна переконатися, що вони концентрують свої зусилля на забезпеченні елементарних засобів для існування, не маючи достатньої змоги подбати про індивідуальний розвиток своєї особистості.

Існує багато методів вирішення проблем соціально-економічного сектору. Їх можна об'єднати для створення більш надійного і всебічного розвитку даної сфери. Не всі з них носять всеосяжний характер, деякі є абстрактними, а інші – орієнтовані на людей. Деякі методи фокусуються саме на питаннях ризику або на конфіденційності. Створення умов розвитку слід виконувати на ранніх етапах формування суспільства, коли потенційні проблеми можуть бути виявлені на ранніх стадіях і усунуті задля запобігання більш коштовному рішенню проблеми. Використання міжнародних методів щодо врегулювання проблем соціально-економічного простору може призвести до активних ментально-архітектурних рішень, які допоможуть зменшити загрози з самого початку.

Метою роботи є дослідження проблем функціонування системи управління соціально-економічним розвитком Київської області та визначення шляхів реформування нормативно-правових актів для підвищення якості надання послуг населенню.

Зазначена мета вимагає вирішити наступні **завдання**:

- проаналізувати теоретичні засади дослідження соціально-економічного стану регіону;
- дослідити етап становлення сучасної соціально-економічної сфери області;
- проаналізувати чинники утворення теперішніх проблем сектору;
- оцінити ймовірні пріоритетні цілі розбудови соціально-економічного сектору;
- розробити практичні рекомендації щодо удосконалення соціально-економічного середовища регіону.

Об'єктом дослідження виступає процес створення новітньої системи управління соціально-економічним розвитком Київської області.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи управління соціально-економічним розвитком Київської області.

Методологія дослідження. З метою реалізації поставлених завдань у роботі використані загальнонаукові та спеціальні методи дослідження: світові соціально-економічні абстракції – для розкриття змісту понять (розділ 1), вивчення проблем формування об'єкта дослідження (п. п. 1.2-2.2); кількісного та якісного аналізу – для формування ефективних напрямів розвитку Київської області (п. п. 2.3) тощо.

Інформаційною базою дослідження виступають: Закони України, офіційні матеріали Державної служби статистики України, оперативна інформація міністерств та відомств, періодичні видання, а також інформаційні ресурси інформаційної мережі Internet.

Структура та обсяг роботи. Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел і додатків. Основний текст роботи становить 32 сторінки, в т.ч. 9 таблиць, 7 рисунків. Список використаних джерел містить 40 найменувань, викладених на шести сторінках, робота не містить додатків.

РОЗДІЛ 1

СТАНОВИЩЕ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

1.1. Аналіз соціально-економічного розвитку Київської області

Київська область має вигідне географічне положення. Перевагою є наявність в межах Київської області, столиці України, найбільшого ділового, наукового, культурного центру України, найбільшого регіонального ринку. Всі основні транспортні шляхи України – автомобільні, залізничні, авіаційні – проходять через область. Тут є висококваліфікована робоча сила, чисельність якої збільшується через міграцію в регіон з інших регіонів країни та від'їзд кваліфікованих робітників з Києва для проживання в районах міста. Структура сільськогосподарських угідь сприятлива для розвитку сільськогосподарського виробництва, а його наявність у місті Києві створює умови для продажу продукції. Як зазначають В. В. Мельник [1] та О. М. Попівняк [2], структурі регіональної економіки не домінує жодна галузь, вона є досить диверсифікованою і менш залежною від зовнішніх ринків, ніж українська економіка. Є наукові школи сільського господарства, добра естрадна база, активне впровадження високих технологій в сільськогосподарське виробництво. Територія достатньо забезпечена поверхневими і підземними водами. Хоча історично Київська область формувалася як регіон з переважним розвитком сільського господарства, на даний час вона є однією з найбільш розвинених промислових областей. Промисловий потенціал регіону заснований на 369 великих і середніх підприємствах, на яких зайнято 180000 чоловік. У 2014 році вироблено продукції на загальну суму 4,5 млрд грн, товарів народного споживання – на 2,1 млрд грн. Станом на 2014 рік валова продукція сільського господарства Київської області отримала 15874,3 млн грн. Київська область має безцінні природні ресурси – землю, значну частину якої становлять родючі чорноземи. Регіон є одним з лідерів по виробництву продукції тваринництва в Україні, займаючи друге місце по свинині і птиці, дев'яте – по виробництву молока, перше – по річному виробництву молока і виробництву яєць. Загальний обсяг експорту товарів склав 361,2 млн дол. США,

імпорту – 587,7 млн дол. США. Найбільш важливі експортні поставки були здійснені у: Німеччину, Іспанію, Польщу і Нідерланди; серед інших країн: Індія, Китай, Єгипет, Казахстан, Іран, Судан і Туреччина. Лідерами товарної структури експорту регіону були жири і масла тваринного або рослинного походження – 29,5%, найменшу частку склали маси деревини або інших волокнистих целюлозних матеріалів – 5,9%.

Збагачення Київської області відбувається також за рахунок підприємств різного гатунку як приватних, так і державних. Найбільш вагомий внесок роблять підприємства, які оперують в наступних галузях (табл. 1.1):

Таблиця 1.1

Кількість підприємств, які функціонують у різних галузях економіки [3]

№ з/п	Галузь	Кількість підприємств
1	Оптова ті роздрібна торгівля	5457
2	Промисловість (переробна, добувна і т.д.)	3030
3	Сільське, рибне, лісове господарство	2531
4	Будівництво	2254
5	Нерухоме майно	1809
6	Наукова та технічна діяльність	1276
7	Транспорт	1049
8	Інші галузі	< 1000

Разом з тим, до згаданих підприємств, котрі внесли до казни області найбільшу суму грошей шляхом сплати податків, відносяться (табл. 1.2):

Таблиця 1.2

Найбільші підприємства – платники податків [4]

№ з/п	Назва підприємства	Кількість внесених коштів, млн грн
1	ДП «Міжнародний аеропорт Бориспіль»	95
2	ТОВ «ФОРА»	84
3	ТОВ «АТБ-Маркет»	61
4	АТ «Оператор газорозподільної системи «Київоблгаз»	51
5	ДП Обслуговування повітряного руху України	50

В даних таблицях було наведено лише малу частку тих підприємств, що знаходяться у соціально-економічному зв'язку з Київською областю. Однак, опрацювавши навіть таку незначну долю інформації, можна сміливо сказати, що становище регіону є домінуючим на тлі цілої країни. Така ситуація є типовою для

будь-якої країни, так як столиці частіше всього зосереджують на просторі своєї області економічні та соціальні доміанти. А це має вплив на статус мешканців та їх благополуччя, яке акумулюється в доходи населення (табл. 1.3).

Таблиця 1.3

Середньомісячна заробітна плата по областях України в 2020 р., грн

Розріз областей/2020 рік	Січень	Лютий
Україна	10727	10847
Вінницька область	9481	9514
Волинська область	8594	8717
Дніпропетровська область	11310	11003
Донецька область	11656	11423
Житомирська область	8562	8734
Закарпатська область	9112	9257
Запорізька область	10720	10729
Івано-Франківська область	9043	9095
Київська область	11267	11177
Кіровоградська область	8677	8724
Луганська область	8904	9282
Львівська область	9782	9786
Миколаївська область	10525	10344
Одеська область	9653	9780
Полтавська область	10017	10002
Рівненська область	8891	9213
Сумська область	8181	8960
Тернопільська область	8182	8542
Харківська область	9182	9416
Херсонська область	8275	8408
Хмельницька область	8846	9033
Черкаська область	8865	8936
Чернівецька область	8185	8384
Чернігівська область	8479	8540
м. Київ	15787	16447

Джерело: авторська розробка на основі: [5]

Як видно з табл. 1.3, Київська область входить до трійки лідерів серед достатку населення з розрахунку заробітної платні. Це говорить про економічну достатність Київщини. Проте заробітна плата має вплив не лише як показник економічного статусу, оскільки соціальна сторона питання також дуже залежить від цього чинника. Адже ціна праці – це основа гідності людини (як індивіда) та її соціального статусу.

На розсуд Н. С. Орлової [6], жодні соціальні відшкодування не в змозі компенсувати того морального приниження, яке понесе працездатний громадянин, що неспроможний забезпечити гідного рівня життя як для себе, так і для власної сім'ї. У випадку з іншими регіонами, де рівень заробітної плати відносно Київщини залишається на межі мінімально встановленої законодавством, можна прослідити соціально-економічні наслідки, такі як: поляризація суспільства за рівнем доходу і відсутність середнього класу; низька сукупна платоспроможність, а відтак – звуження внутрішнього ринку; безробіття, поширення тіньової зайнятості та аномальна зовнішня трудова міграція; у кінцевому підсумку – демографічна криза і зниження якості трудових ресурсів. За рахунок трудової міграції, яка є характерною для окремих областей України, Київщина збільшує кількість робочої сили, котру акумулює в економічну вигоду.

Згідно з даними Державної служби статистики України [3] наймасовіші потоки внутрішніх мігрантів традиційно прямують до міст Києва, Львова й Одеси. У місті Києві кількість внутрішніх мігрантів з інших регіонів України оцінюється в 300-400 тисяч.

За даними Київської школи економіки [7] у внутрішню маятникову міграцію залучені до 25 % мешканців сільської місцевості й лише близько 7 % міського населення (рис. 1.1).

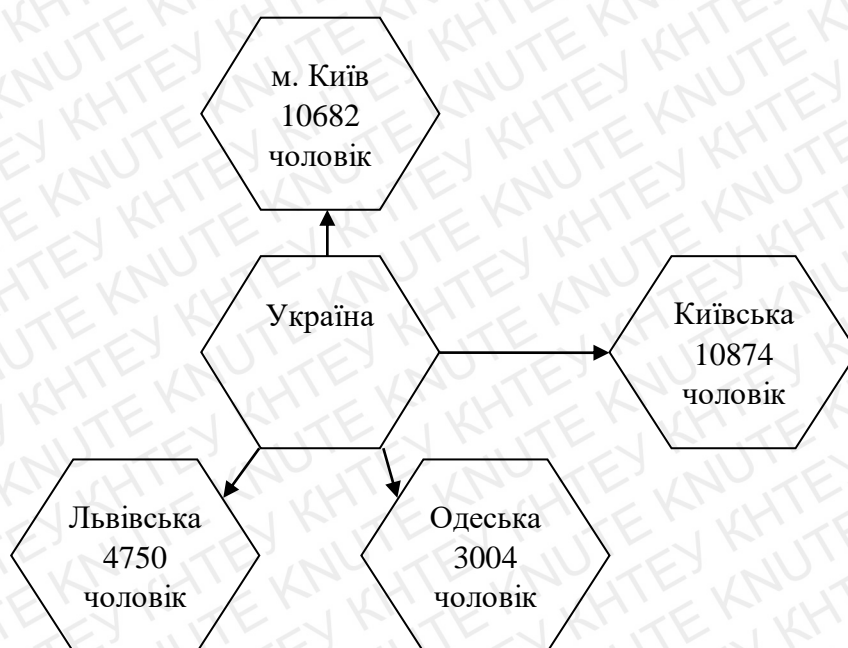

Рис. 1.1. Карта внутрішньої міграції [8]

Так, за визначенням І. М. Червякова [9], внутрішня трудова міграція зменшує безробіття, задовольняє дефіцит персоналу, сприяє встановленню економічних зв'язків. Працівникам вона приносить вищу заробітну плату, роботодавцям – цінних спеціалістів, а державі – податкові надходження. Такому економічному стану Київщина зобов'язана тому, що її територіальним центром є місто Київ, який в свою чергу відіграє роль столиці сучасної України. Місто Київ усю свою історію виділявся на тлі сусідів, як визначний політично-культурний та промисловий центр не тільки регіонального, проте й всеукраїнського масштабу. Слід відзначити, що на Центрально-український район, до якого входить Київщина, припадає 18,6 % валової доданої вартості України.

Разом з тим, як зазначає О. Чеберяко [10], економічна сторона не дає нам відповіді на питання: Чи є Київщина процвітаючим регіоном? Адже цього недостатньо, аби всебічно обґрунтувати напрями комплексного розвитку регіону. Комплексний характер розвитку регіону має та меті збалансованість як умову. Для збалансованого розвитку необхідно узгодити виробничі, соціальні, науково-технічні завдання. Досягнення цієї мети можливе через розробку й практичне використання балансів у плануванні й прогнозуванні розвитку регіону.

Отже, перейдемо до розгляду стану соціального комплексу Київської області. Оскільки соціальний захист населення є пріоритетом державних органів, то джерелом інформації буде Департамент соціального захисту населення. В першу чергу, встановимо основні завдання соціального захисту, а саме:

- забезпечення мінімального рівня заробітної плати, її індексації згідно з прожитковим мінімумом, встановленим Верховною Радою України;
- задоволення належного рівня охорони здоров'я та освітньо-культурних потреб задля всебічного розвитку особистості;
- захист купівельних спроможностей малозабезпечених громадян;
- вирівнювання рівнів життя окремих категорій населення;
- інше.

Якщо забезпечення мінімального рівня заробітної плати регулюється законом, то рівень середньої заробітної плати може встановлювати ринок. Приведемо

відповідність прожиткового мінімуму до середнього розміру номінальної заробітної плати, аби простим прикладом відобразити ситуацію з економічно-соціальним забезпеченням регіону (табл. 1.4).

Таблиця 1.4

Середньомісячна заробітна плата штатних працівників та прожитковий мінімум для працездатної особи за останні п'ять років по Київській області

Рік	Середній розмір номінальної заробітної плати штатних працівників, грн	Прожитковий мінімум для працездатної особи, грн
2015	4037	1378
2016	5129	1450
2017	7049	3200
2018	8909	3723
2019	10800	4173
2020	11177	4723

Джерело: авторська розробка на основі [11]

Наступний чинник соціального захисту – це питання медичного сектору. За даними «Індекс здоров'я. Україна-2018» [12] задоволеність серед населення загалом тією медичною допомогою, яку надають дільничні терапевти / сімейні лікарі, можна розподілити за областями (відповіді «скоріше задоволені» та «цілком задоволені») у відсотках. Так, найвищі рівні задоволеності дільничними терапевтами та сімейними лікарями мають Волинська (95,5%), Харківська (90,6 %) та Житомирська (84,6 %) області. Найнижчі рівні задоволення виявили мешканці Сумської (37,2 %), Кіровоградської (54,3 %) та Запорізької (58,6 %) областей. При цьому в Київській області рівень задоволеності має тенденцію до зменшення: у 2017 році він був 78 %, а у 2016 році – 79,8 %.

У 2018 році місто Київ входило до списку регіонів з найвищим показником середніх витрат на ліки, а саме: 963 грн за чек. Це ті люди, що сплачували повну вартість за власні кошти без субсидій з боку держави. В питанні забезпечення належного рівня охорони здоров'я Київщина знаходиться в медіальному положенні по відношенню до інших регіонів країни [12]. За результатами опитування «Індекс здоров'я. Україна-2018» переважна більшість населення в цілому задоволена тим, як працюють різні складові системи охорони здоров'я в Україні.

На черзі освітньо-культурний комплекс Київської області. Взагалі культурно-освітній комплекс – це сукупність закладів, організаційних підприємств, установ, що метою свого функціонування як практичного, так і теоретичного визначають створення, розподіл, збереження та споживання послуг культурного та освітнього призначення задля задоволення відповідних потреб населення (табл. 1.5, табл. 1.6).

Таблиця 1.5

Кількість закладів освіти в Україні у 2014-2020 роках

Період	Кількість коледжів, технікумів, училищ, од.	Кількість університетів, академій, інститутів, од.
2015/16	17	6
2016/17	16	6
2017/18	16	5
2018/19	16	5
2019/20	13	5
	Кількість закладів загальної середньої освіти, од	Кількість учнів у закладах загальної середньої освіти – усього, тис. осіб
2014/15	747	179,9
2015/16	747	186,4
2016/17	720	193,1
2017/18	712	200,9
2018/19	706	212,4
	Кількість закладів дошкільної освіти, од	Кількість місць у закладах дошкільної освіти
2014	733	51785
2015	735	64959
2016	753	66965
2017	766	70781
2018	764	70617

Джерело: авторська розробка на основі [13]

Так, до закладів освіти відносяться: заклади вищої освіти різного ступеня акредитації, загальноосвітні школи, заклади дошкільної освіти та інші.

Таблиця 1.6

Кількість закладів культури та мистецтва в Україні у 2015-2017 роках

Рік	Кількість театрів,	Кількість відвідувань театрів за рік, тис.	Кількість концертних організацій, од.	Кількість слухачів на концертах за рік, тис.	Кількість музеїв, од.	Кількість відвідувань музеїв за рік, тис.
2015	3	111,5	1	15,7	23	413,1
2016	3	119,3	1	13,7	23	423,4
2017	3	131,3	1	13,1	24	476,5

	Кількість бібліотек, од	Бібліотечний фонд, тис. прим	Кількість демонстраторів фільмів, од	Кількість глядачів на сеансах за рік, тис.	Кількість клубних закладів, од	Кількість місць в них, тис.
2015	891	9434,2	12	201,7	845	203,7
2016	887	9219,0	15	275,3	845	203,9
2017	888	9016,7	14	230,7	844	203,3

Джерело: авторська розробка на основі [14]

До закладів культури належать: бібліотеки, заклади клубного типу, театри різного типу та призначення, кінотеатри, музеї, виставкові центри тощо.

Виходячи з вищенаведених таблиць, кількість закладів середньої та вищої освіти коливається у сторону зменшення, тоді як кількість учнів у закладах середньої освіти поступово збільшується. Крім того, до кінця 2017 року спостерігаються помірні коливання у бік зниження кількості бібліотек та бібліотечного фонду, що говорить про низьку державну підтримку малозабезпечених верств населення, особливо тих, хто не має доступу до мережі Інтернет. Відповідно, що стосується підтримки малозабезпечених верств населення, то це питання вже державної політики і в цьому сенсі в Київській області ситуація середня по країні. З урахуванням поглядів О. Козиревої [15], в нашій країні поширюється бідність серед сімей з низьким рівнем заробітної плати, тоді як видатки на соціальний захист населення із Державного бюджету не можуть повною мірою забезпечити мінімальний рівень життя цим сім'ям, що викликає занепокоєння у громадян та державних інститутів управління.

Таким чином, вирішення вищезазначеної проблеми потребує реалізації цілеспрямованої політики, яка ґрунтується на економічних та фінансових можливостях держави та максимальній ефективності їх використання. Цілеспрямоване вирішення поточних питань потребує компетентного підходу професіоналів з використанням відповідних технологій побудови соціально-економічного устрою.

1.2. Проблематика розвитку економіки і соціальної сфери в Київській області

Слід зазначити, що наявні диспропорції у регіональному соціально-економічному розвитку впливають на можливість ефективного управління відносно інших територій, котрі отримують більше можливостей щодо вирішення широкого кола соціальних, економічних питань. Однак поряд із позитивними зрушеннями, які відбулися наразі у регіоні та державі в цілому, відбувається поступова деградація сільськогосподарського виробництва, що не сприяє розв'язанню соціально-економічних проблем населення. З урахуванням поглядів О. С. Качного [16] та Т. В. Поспелової [17], найгострішими з них залишаються: складна демографічна ситуація; занепад соціальної сфери, побутового обслуговування селян; безробіття та низький рівень доходів жителів. До проблем області слід віднести внутрішні диспропорції розвитку та рівень тінізації заробітних плат. І одним із способів такої тінізації є формальне переведення працівників на неповну зайнятість. Так, зокрема, лише у грудні 2011 року кількість працюючих в умовах неповної зайнятості збільшилася на 27,7 %, до 0,829 млн. А частка працівників, які перебувають в умовах вимушеної неповної зайнятості, зростає з 5,8 % у 2011 році до 8,5 % – на початку 2014 року. Така тенденція, а також нарощення обсягів заборгованості із заробітної плати та неповної зайнятості зберігалась і протягом 2012 року.

Відтак, усі ці чинники визначають рівень соціальних стандартів життя як у державі, так і на рівні регіонів і, відповідно, є основою для формування й використання соціального потенціалу України. Водночас, як підкреслює А. Я. Паулик [18], при формуванні важелів і регуляторів сучасної регіональної соціальної політики слід враховувати й наступне:

а) суттєвий дисбаланс доходів громадян, виробництва й споживання товарів і послуг, що створює загрозу для економічного розвитку регіону (полярні прояви багатства й бідності підривають стабільність суспільства в цілому і, відповідно, стійкість усього навколишнього природного середовища);

б) наявні виміри неефективності використання людського, культурно-історичного, природного і, відповідно, наукового потенціалу території (процеси

економічного зростання заради добробуту й могутності багатой меншості ведуть до ризиків і дисбалансів, які однаковою мірою загрожують і багатим, і бідним);

в) перманентні зміни, які відбуваються наразі не лише у світогосподарській системі загалом, а й у межах національної економічної системи.

Крім того, потрібно усвідомлювати, що одна з головних проблем погіршення соціально-економічного стану як для регіону, так і для країни є семирічна війна проти Російської Федерації. Адже війна породила в нашій країні явище, з яким ми раніше не мали справи, а саме: хвиля «нової бідності» – це люди-переселенці, які відразу опинилися без даху над головою та засобів для існування, миттєво потрапили до верстви бідного населення. При цьому, як підкреслює Г. О. Поліщук [19], темпи зростання населення і економічного розвитку випереджають екологічні досягнення, які забезпечуються новими технологіями й політикою. Відзначимо, що значному погіршенню соціально-економічного стану населення слугує не виплачена заробітна плата. Проте, як зазначає Р. П. Підлипна [20], не можна залишати без уваги відсутність розуміння об'єктів докладання зусиль і принципів модернізації регіональної соціально-економічної системи, а також відсутність детермінант формування і реалізації дієвої стратегії регіональної політики при інкорпорації її важелів та регуляторів до загального механізму формування потенціалу сталого розвитку. Слід розуміти, що джерело усіх проблем, які спіткали соціально-економічну сферу, знаходяться в одному місці: вулиця Банкова, 11, місто Київ.

Як підкреслюють у своїх працях В. П. Павленко [21] та О. В. Поліщук [22], неможливо говорити, які конкретні проблеми характерні для окремого регіону країни, не звернувши увагу на ситуацію цілком по всій державі. Неможливо ефективно керувати навіть такою успішною областю, як Київська відокремлено від усієї країни, ігноруючи усі ті перепони, що створювалися роками, які затримують або унеможливають підйом соціально-економічного сектору. В нашій країні не було створено так як в країнах ЄС інститутів демократії, які б сприяли консолідації українського суспільства і стабільності в політичній сфері. Відсутні ефективні інститути ринку, що мали б передумови для успішних соціально-економічних перетворень. Після 28 років соціально-економічних перетворень країна є потенційно

найбагатшою в ЄС, населення якої визначило майбутнє світового суспільства в науково-технічній сфері, країна, що на початку свого незалежного становлення мала суб'єктність на карті світу, один з найкращих вихідних ресурсів, освічене і працелюбне населення, виробничий потенціал, природні умови географічне положення, не змогла вміло розпорядитися усіма своїми перевагами. Така ситуація є типовою для країн, населення яких дає змогу вирішувати їх долю політичним елітам, що не можуть забезпечити суспільний консенсус і створити умови для сталого поступального розвитку країни на шляху соціального прогресу.

РОЗДІЛ 2

ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ СИСТЕМИ УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

2.1. Пріоритетні цілі соціально-економічного розвитку Київської області

В першу чергу слід зауважити, що пошук та встановлення пріоритетних цілей для розвитку кожного регіону з урахуванням наявного ресурсного забезпечення вимагає стратегічного підходу державного регулювання регіонального соціально-економічного розвитку. Також, як зазначає Н. О. Кондратенко [23], значну роль у розвитку регіону відіграє міжрегіональне співробітництво на рівні регіонів та зосередження місцевих органів виконавчої влади не на короткострокових цілях регіонального розвитку, проте на більш ефективних у довгостроковому значенні. З урахуванням положень Проекту Закону України Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року [24] слід застосувати комбінацію галузевого та функціонального підходу у виборі пріоритету, аби уникнути небажаних проблем, таких як різноплановість, що може дискредитувати саме поняття пріоритет та зробити неспівставними окремі регіональні стратегії щодо розвитку регіону. Дотичною до цієї проблеми є суто галузевий підхід стосовно визначення пріоритетів, який навпаки звужує саме поняття стратегічності.

Пріоритети регіону мають ґрунтуватися на інноваційній моделі розвитку та управління, що означає розбудову та розвиток тих регіональних галузей, які будуть забезпечувати саме довгострокове соціально-економічне зростання. Беручи до уваги погляд Л. Сеніва [25], доцільним буде звернути увагу на розвиток спільних пріоритетів для кількох суміжних регіонів задля акумулювання спільних сил у досягненні спільних інтересів, аніж це було б виконано поодиночці кожним регіоном окремо. Зауважимо, що визначення пріоритетів регіонального соціально-економічного розвитку потребує відповідності до пріоритетів встановлених у Державній стратегії щодо розвитку регіонів, що в свою чергу є необхідністю у формуванні єдиного простору дії як центральних, так і місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування у сфері регіональної політики.

Дотримання цього малого переліку рекомендацій дало б змогу будь-якому органу виконавчої влади досягти підвищення ступеня ефективності у стратегічних положеннях і забезпечити максимальну їх відповідність реальній ситуації.

На сьогодні ситуація склалася таким чином, що відсутність належного грошового забезпечення вже не так суттєво відображається на загальному стані суспільства. Так історично склалось, що наша нація більше за все цінує людську свободу та гідність. Тому відношення до соціальних інститутів в нашому суспільстві є більш пріоритетним, ніж економічна сфера. Адже соціальні інститути дають змогу суспільству запровадити норми права, в яких будуть створені комфортні умови для існування кожного з верств населення. Соціально розвинене суспільство за допомогою соціальних інститутів підтримує соціальний порядок та рівновагу в суспільному житті. Здобуття стабільності в суспільстві зумовлене саме від задоволення потреб у межах, зазначених системою соціальних інститутів. Проте, як відмічає Н. В. Стоянець [26], важливою є не лише кількість запроваджених соціальних норм, проте й сумлінне виконання своїх обов'язків кожним з учасників суспільного життя громади. Лише в цьому випадку система соціального забезпечення буде працювати на благо суспільства. І лише за цих умов суспільство здатне до зростання. Тож доцільним буде звернути уваги при обранні пріоритетних цілей розвитку Київської області на цілі в соціальній сфері, а саме реорганізацію системи соціального захисту (рис. 2.1, рис. 2.2).

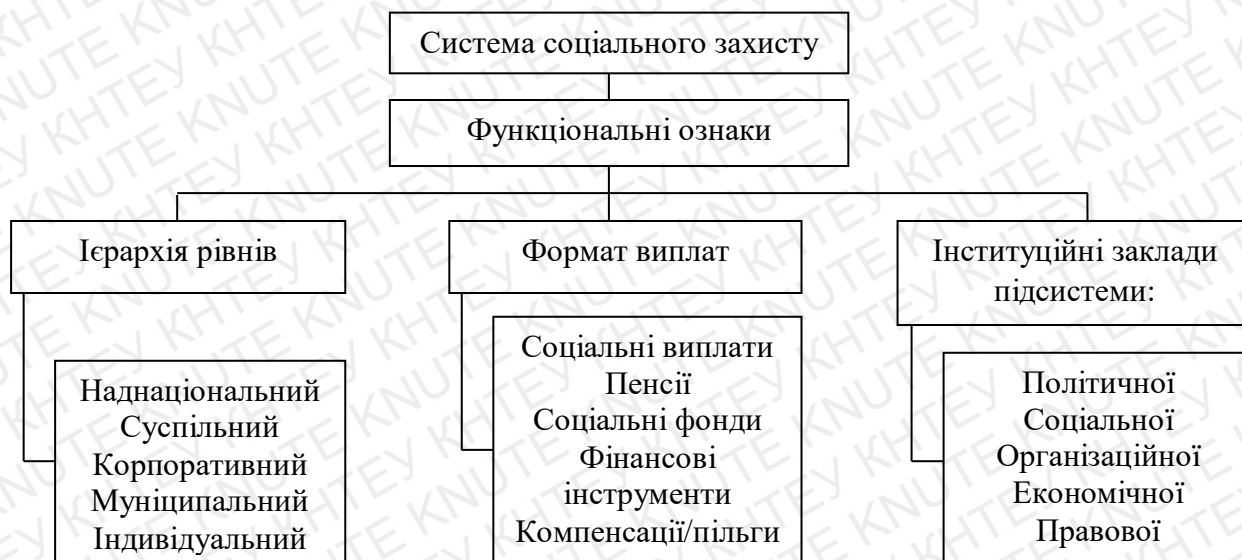

Рис. 2.1. Система соціального захисту [авторська розробка]

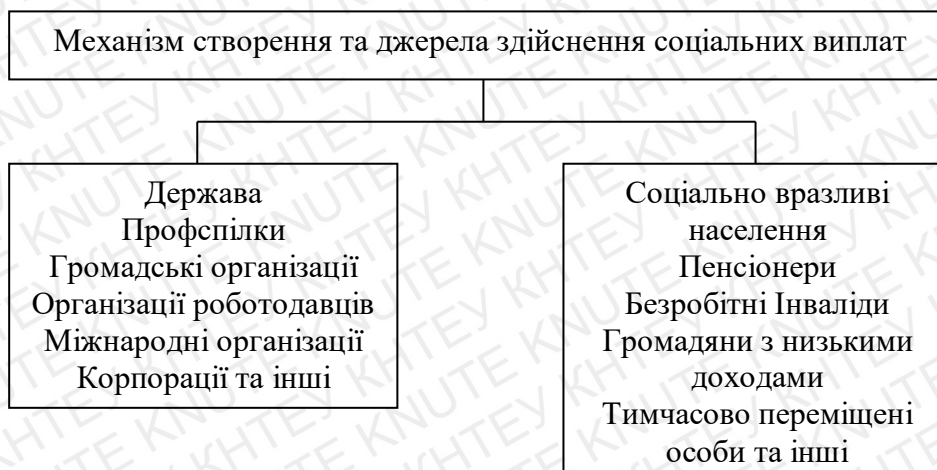

Рис. 2.2. Механізм створення та джерела здійснення соціальних виплат

[авторська розробка]

Через таку складну ієрархічну систему важко прослідити усі джерела фінансування соціальних статей витрат як на місцевому, так і на державному рівні. Спираючись на статистичні показники, соціальна сфера перебуває у стані дефіциту бюджетних коштів [27]. Проте дана ситуація склалася ще й тому, що в країні за усі роки незалежності не було розроблено нових нетрадиційних для економіки методів фінансування – недержавні кошти такі, як створення соціальних фондів залучення приватного сектору. Перехід до нової моделі управління економічним і соціальним розвитком може дещо поліпшити ситуацію, але лише за наявності сприятливих умов, таких як політичне бажання уряду та еліт. Нинішні соціально-економічні умови кажуть, що пріоритетними моделями на сьогодні є дві: соціально-демократична та неоконсервативна. Насправді ж ці дві моделі в сучасних реаліях країни, що перебуває в стані війни, здатні лише на те, щоб довести свою неспроможність в результаті теперішніх викликів.

Виходячи з того, що Україна обрала курс на євроінтеграцію та безкомпромісне долучення до країн – членів НАТО, основним напрямком соціальної політики в яких є створення середнього класу (політично активних громадян, які є фінансово незалежними з високим рівнем правової свідомості), слід врахувати погляди О. В. Тищенко [28] та В. В. Томаревої-Патлахової [29] і звернути увагу на моделі, що мали зиск в цих країнах. Одна з таких є модель Беверіджа, яка націлена на управління соціально-економічним розвитком з боку держави і перерозподіл ВВП

через державний бюджет (не більше 40%). Дана модель виходить з того, що кожен громадянин незалежно ні від чого має законні права на мінімальну захищеність у разі захворювань, старості або інших причин. Для цієї моделі характерна система соціальної пенсії (пенсія, що забезпечує мінімальний дохід з відрахувань від заробітної плати). Така система фінансується за допомогою податкових надходжень. Бевериджська модель має на меті принцип національної солідарності, що будується на концепції розподільної справедливості (табл. 2.1).

Таблиця 2.1

Переваги та недоліки системи Беверіджа [авторська розробка]

Переваги системи Беверіджа	Недоліки системи Беверіджа
Доступність медичної допомоги для всього населення країни	Відсутність ринкових стимулів економічної ефективності
Відносно проста технологія фінансування лікувально-профілактичних закладів	Слабка мотивація підвищення якості надання медичних послуг

На рис. 2.3 відображено оцінку різних моделей соціального захисту населення та їх можливість використання в Україні.

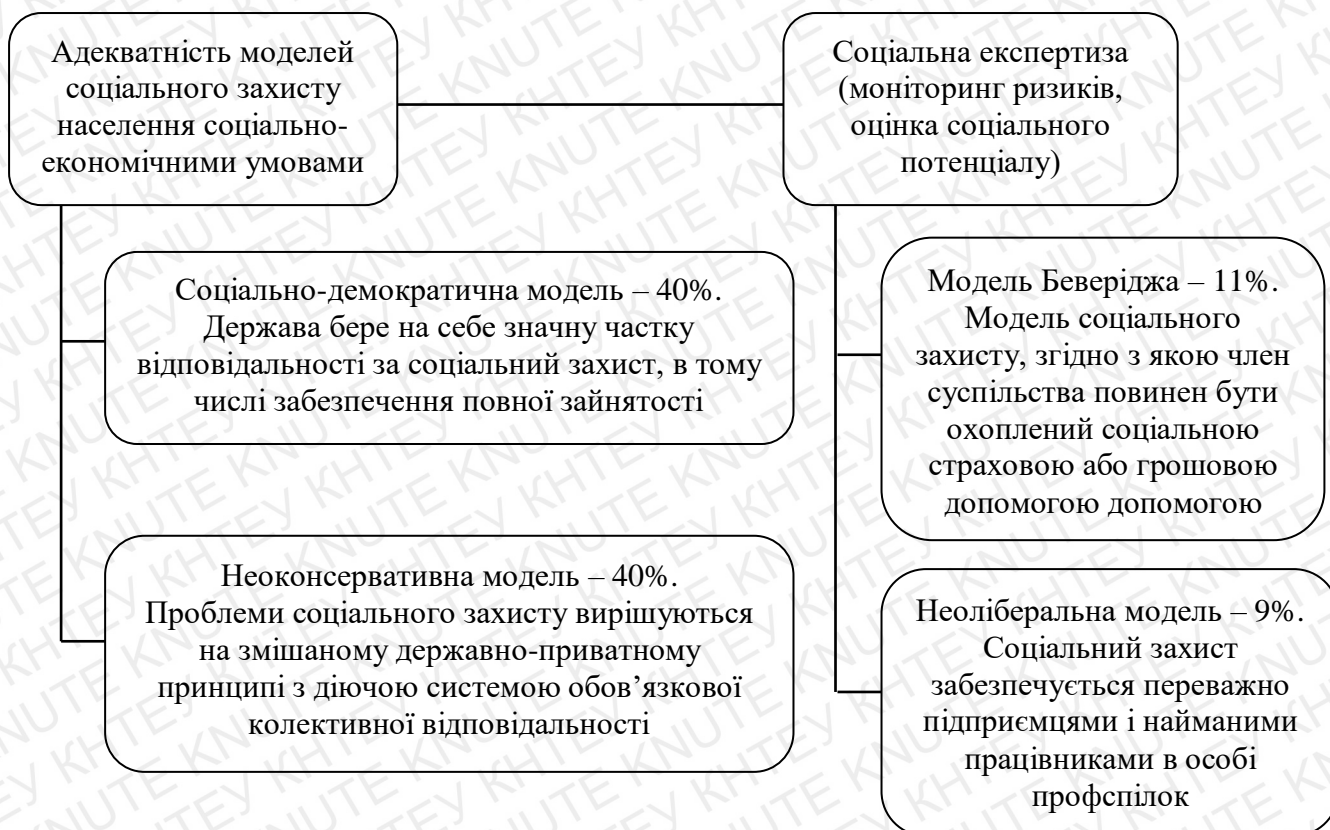

Рис. 2.3. Оцінка різних моделей соціального захисту населення та їх можливість використання в Україні [авторська розробка]

Наступною обраною ціллю має стати сектор економіки, але це дуже обширна частина, тому слід трохи скорегувати пошук вдалої цілі, яка б відповідала усім критеріям відповідності [30]. Тут слід приділити увагу саме підвищенню конкурентоспроможності економіки регіону. Київщина за обсягом ВВП входить до п'яти найбільш економічно розвинутих регіонів держави. Для Київської області характерна багатогалузева економіка зі значною часткою сфери послуг, як власне кажучи і для всієї країни в цілому. Сектор надання послуг займає майже дві третини у структурі валової доданої вартості (ВДВ), що не можна сказати про зовнішньоторговельний баланс області. В сучасних умовах, коли спостерігається нестабільність законодавства, погіршення інвестиційного ринку та інше, усе це зумовлює лише зростання негативного сальдо ВДВ. Як підкреслюють у своїх працях О. І. Тимченко [27] та А. О. Ходжаян [31], задля покращення ситуації в області в першу чергу потрібно позбавитись від застарілих технологій, поліпшити інвестиційний клімат та збільшити сектор малого та середнього бізнесу, забезпечити сприятливі умови для зростання середнього класу та самозайнятих громадян, розпочати ліквідацію суспільної економічної та підприємницької неграмотності, щоб стимулювати збільшення сектору малого та середнього бізнесу. Застосування цих заходів потребує система управління по всій території країни (табл. 2.2).

Таблиця 2.2

Шляхи підвищення конкурентоспроможності економіки регіону [авторська розробка]

№ з/п	Шлях	Характеристика
1	Розвиток видів промислової діяльності з високою доданою вартістю	Реалізація інвестиційних проєктів, що передбачають виробництво продукції з високою доданою вартістю; розширення номенклатури та асортименту інноваційної продукції, що виробляється в області; нарощування експорту конкурентоспроможної продукції.
2	Розвиток високотехнологічного сільськогосподарського виробництва	Запровадження інноваційних технологій; впровадження ресурсозберігаючого виробництва; зменшення собівартості виробництва; вирощування органічних сільськогосподарських культур; збільшення якісного посівного матеріалу.
3	Створення умов для пріоритетного розвитку малого та середнього підприємництва	Збільшення суб'єктів малого і середнього підприємства; підвищення ефективності функціонування інфраструктури підтримки малого і середнього підприємства; поліпшення інвестиційної привабливості області; збільшення кількості підприємств експортерів.

№ з/п	Шлях	Характеристика
4	Розвиток туризму та рекреацій	Зростання кількості якісних об'єктів інфраструктури у сфері туризму; нові конкурентоспроможні туристичні продукти; розвиток підприємства у сфері туризму та суміжних галузях.

Отже, усі пріоритетні цілі мають визначатися через реалізацію комплексу організаційних фінансових та інформаційних заходів з урахуванням громадських інтересів. Розвиток гарантований, якщо буде запроваджено дієвий механізм.

2.2. Проблеми нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин у Київській області та шляхи їх вирішення

Основними формами правового регулювання в нашій державі є такі законотворчі документи: Конституція, Закони України та розпорядження Президента України. Завдяки цим інструментам органи виконавчої влади та посадові особи, які входять до цих органів, здійснюють дії у сфері державного управління. Ці особливі документи є стрижнем правового регулювання поведінки різних суб'єктів економічних або соціальних відносин. З погляду В. В. Храпкіної [32] якість такого правового регулювання залежить від якості формування юридичних норм. Зазвичай, при формуванні форм правового регулювання органи влади керуються наступними вимогами: своєчасність, стабільність, повнота, внутрішня узгодженість. Загалом необхідно відзначити, що нормативно-правове регулювання становить собою сукупність механізмів, починаючи від правового впливу на порушення або їх запобігання в будь-якій сфері соціально-економічних відносин і закінчуючи вихованням суспільства, використовуючи усі сучасні методи громадської пропаганди.

Правове регулювання – це еволюційний інструмент в руках органів виконавчої влади, завдяки якому можна досягти вражаючих результатів у будь-якій сфері соціально-економічних відносин суспільства. Проте слід усвідомлювати, що механізм такого впливу можуть застосовувати в антигуманних цілях і навіть антилюдських задля отримання, утримання влади в руках певних політичних еліт.

Історія знає безліч таких прикладів, які краще усіх теорій зможуть показати, як різні підходи у державному управлінні залишають свої сліди у національному та культурному кодї на довгі роки [33]. Отже, нормативно-правове регулювання соціально-економічних відносин – цілеспрямований вплив, норма адміністративного права на суспільні відносини з метою забезпечення за допомогою правових засобів прав фізичних і юридичних осіб на збереження їх прав згідно норм чинного законодавства.

Слід враховувати й погляд І. М. Червякова [34], а саме те, що соціально-економічні відносини впливають на нормативно-правові процеси через виробничі відносини. Зважаючи на це, право може стимулювати або гальмувати розвиток таких відносин. Право є результативним тоді, коли воно діє в рамках своєї сутності і відповідає процесам, що відбуваються в соціально-економічних сферах. Зважаючи на сьогоднішній день, можна підмітити те, що як на Київщині, так і в країні в цілому нормативно-правові процеси суттєво не усувають перепони на шляху нашої держави до ринку, не створюють в певній мірі економічних стимулів, не закріплюють основи ринкової динаміки та досить примітивно створюють зони ринкових відносин. За своєю природою право має виступати штучним, але важливим регулятором економіки та інших сфер. Спираючись на основні принципи формування соціально-економічного ладу в Україні, можна сміливо сказати, що наша держава повинна обрати шлях побудови соціально-орієнтованої ринкової економіки, а саме базування економічного устрою – на верховенстві права і свобод людини та забезпечені добробуту цілої нації. Для цього потрібно спрямувати увагу на розвиток приватного сектору різних відгалужень, де свою роль мають відігравати державні та ринкові регулятори економічних відносин. Також є присутня проблема відсутності єдиних стандартів та регламентів функціонування нормативно-правової бази у будь-якій сфері та державних ресурсів, адаптивних до міжнародних, кваліть нормативно-правової сфери і методологічної бази, що не дає можливості органам державної влади та органам місцевого самоврядування, громадянам і суб'єктам господарювання функціонувати в умовах постійно розвиваючого суспільства.

Науковець В. А. Шинкар [35] у своїй праці підкреслює, що ймовірним шляхом подолання проблем такого типу та з урахування теперішнього політичного стану у світі і в нашій державі, що вже шостий рік поспіль веде війну з ідеологічно сильнішим за нас ворогом, може стати радикальна зміна існуючого устрою в державі та, зрештою, нормативно-правового регулювання як такого. Адже сучасна нормативно-правова база України бере свої корні з романо-германської правової системи.

Сучасна нормативно-правова система України діє за наступними принципами

- 1) визнання нормативно-правового акту основним джерелом права;
- 2) відведення ролі генетичного джерела формування принципів права правовій доктрині;
- 3) норми складають одну галузь права, зведені в крупні, внутрішньо систематизовані нормативні акти;
- 4) поділ права на приватне та публічне;
- 5) присутність подібних правових принципів та понять у національних правових системах цього типу.

Якщо за роки незалежності вона була більш-менш відповідною до тих сучасних норм, що діяли в ту пору, то з початком військової інтервенції РФ до Автономної Республіки Крим та подальшої його окупації, розв'язанням війни на сході України з утворенням на частинах території Донецької та Луганської областях квазідержав з метою подальшого поглинання наших земель до моменту остаточного поглиблення та федералізації нашої держави, така система себе скомпрометувала. Виходячи з цього, можна зробити висновки, що подальше існування такого нормативно-правового забезпечення в результаті сучасного державного устрою може лише погіршити ситуацію та поставити під сумнів існування нашої держави. Тому задля вирішення нагальних та подальших проблем слід розглянути перехід до нового державного устрою і, як наслідок, нормативно-правової сім'ї. Спираючись на історичний контекст України, можливим є розробка нового Християнського права на прикладі Іудейського права (рис. 2.4). Адже якщо подивитися на сучасний Ізраїль, то можна побачити, як, знаходячись в настільки прикрих геополітично по

відношенню до нас умовах, вони досягли таких разючих результатів, знаходячись у стані війни з початку свого заснування у 1948 року. У сучасному світі перемогу над наддержавами здобуває релігійна та духовна ідея.

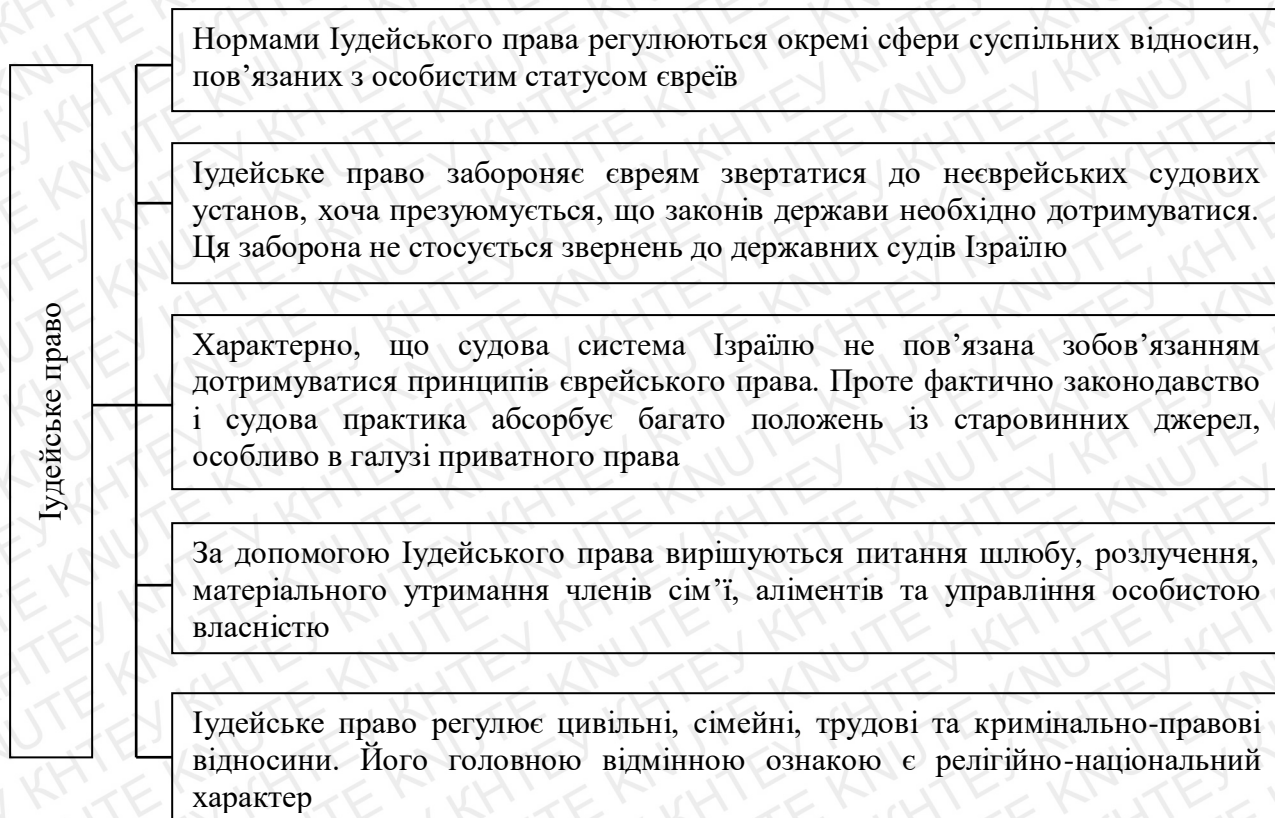

Рис. 2.4. Іудейське право [авторська розробка]

Як бачимо, сучасний Ізраїль первісно заселявся ідеалістами й авантюристами. Жодний тверезомислячий єврей туди не їхав, аби копирсатися в піску й перестрілюватися з арабами. Ідеалісти й авантюристи досі становлять хребет ізраїльського суспільства – в цьому полягає вся сила цієї держави, якій ми змушені заздрити. Ідеальна Україна постане на Донбасі та в Криму, які поступово заповняться добровольцями й волонтерами, а всі інші звідти втечуть від війни й розрухи. Після того ідеальна Україна запанує на всій українській території від Волги до Сяну. Виходячи з вище наведеного, слід прибігти до створення нової Християнської нормативно-правової бази, беручи за приклад такі країни, як Ізраїль, взявши за основу багатовікову історію нашої державотворчої нації.

2.3. Заходи щодо підвищення соціально-економічної ефективності розвитку Київської області

На сучасному етапі розвитку в Україні домінує напрям децентралізації адміністративно-фінансового ресурсу та передачі повноважень і відповідальності на місце. Це дає змогу для формування чітких пріоритетів розвитку організаційно-економічних засад регіону. Тут, на розсуд науковців О. М. Попівняк [2] та І. Г. Яненкової [36], зростає ефективність розподілу фінансових потоків на забезпечення потреб громади шляхом позбавлення контролю зверху, але підвищеним контролем з боку громади. Таким чином, органи місцевої влади мають більш вагому змогу щодо підвищення соціально-економічної ефективності свого регіону. Для розвитку даного сектору можна застосувати безліч методів та програм і саме тому у повноважних органів має бути присутнє чітке бачення, що може спонукати до найбільш ефективного та швидкого зростання соціально-ефективного поля. Як зазначає І. М. Яровий [37], головною рушійною силою в ефективному поєднанні економічних та соціальних процесів у будь-якому куточку світу виступає людина. Людина з її неухильно зростаючою жагою до самореалізації постійно відіграє роль каталізатора у створенні різноманітних умов як поліпшення, так і погіршення тих чи інших сфер життєдіяльності. Тому обрання таких заходів щодо підвищення соціального та економічного збагачення Київщини, які б ставили на чолі перш за все людський фактор, є ключовим у вирішенні даного питання. Для цього слід розпочати з самого головного, а саме змінити систему управління на ту, що може задовольнити наші вимоги. В цьому нам допоможе соціальна економіка.

Соціальна економіка – це система управління, що забезпечує досягнення соціально орієнтованого економічного зростання за одночасного економічно орієнтованого соціального розвитку. За визначенням О. В. Ярмак [38] вона створює визначену економічну систему, яка свідомо орієнтована на розвиток особистості, соціальний прогрес, підвищення добробуту та рівня життя населення в країні. Соціальна економіка виступає наступним кроком розвитку економічного сектору, в ході свого функціонування збільшує кількість середнього класу. В свою чергу,

середній клас у країнах, більш економічно та соціально розвинених за нашу, становить основи сучасного суспільства і є показником рівня життя в державі.

Соціальна економіка будується на основах партнерських відносин серед органів місцевої влади та громадським сектором, значну частку якого складає малий і середній бізнес. Для соціальної економіки характерні наступні риси:

- зосередження на соціальних, спільних цілях;
- здобуття дивідендів заради загального добробуту;
- співпраця органів місцевого самоврядування та громади;
- спільне надання послуг.

Натомість зберігається чітке визначення для управління діяльністю у підприємств в сфері соціальної економіки, а саме:

- збільшення кількості нових робочих місць;
- економічне зростання.

Міжнародний досвід свідчить про те, що інвестування в соціальну економіку в сфері надання послуг здатне в короткий термін підвищити рівень якості надання послуг. Також, це зумовлює значний приріст нових робочих місць та збільшення надходжень податків у бюджет [39]. Запровадження демократичного шляху соціальної економіки сприятиме зростанню середнього класу. Він, в свою чергу, стимулює до переходу суспільства з нижчих верств, адже демонструє нову норму соціальної поведінки для громад. Середній клас слугує стабілізуючою силою в країні та постає фактором формування європейського громадянського суспільства. Аби ефективно та адекватно реагувати на виклики сучасної дійсності щодо якості надання послуг в соціальній економіці, слід створити структуру, яка б мала філіали в кожній області в кожній громаді. Метою такої організації має постати роль посередника для органів державної влади, органів місцевого самоврядування між громадськими неприбутковими та прибутковими організаціями. Все це має бути зумовлене затвердженням нових нормативно-правових документів.

Усі принципи дії соціальної економіки у сучасному її розумінні були закладені Європейською Комісією у 1997 році. Міжнародне товариство вже довело, що запровадження соціальної економіки є надієвим методом у поліпшені ситуації з

підвищення якості надання соціальних послуг органами місцевої влади. Як для Київської області, так і для України в цілому на даному етапі її становлення та розвитку питання у цій сфері є надважливими (табл. 2.3).

Таблиця 2.3

**Роль органів самоуправління та держави в системі соціальної економіки
[авторська розробка]**

Вплив на хід економічних процесів у країні з метою усунення перешкод для швидкому зростання добробуту її громадян і запобігання економічної кризи	Збір і розповсюдження достовірної економічної інформації про розвиток економіки, що допомагає громадянам, фірмам більш ґрунтовно приймати свої рішення	Формування законодавчих основ економічної діяльності і забезпечення судового захисту майнових громад і комерційних фірм	Контроль за сферою зовнішньої торгівлі валютних операцій, а також захист економічних інтересів країни у міжнародних відносинах
Організація охорони власності громадян і фірм від замахів кримінальних елементів	Захист механізму конкуренції і запобігання негативним наслідкам монополізму	Регулювання трудових відносин у країні та запобігання перебігу соціальних конфліктів у політичну площину	Допомога бідним верствам населення і запобігання переростання проблем бідності у соціальну біду і політичні конфлікти
Охорона інтересів споживачів і контроль за якістю товарів та послуг	Придбання товарів і послуг, що необхідні для реалізації функцій держави	Регулювання використання природних ресурсів та охорона навколишнього середовища	Регулювання грошового господарства країни і контроль за діяльністю банків та інших установ

Так, після переходу до справжньої соціальної економіки потрібно розпочати реформування умов для створення середнього та малого бізнесу. У фундамент економічного реформування слід закласти створення підприємницьких фондів.

Підприємницькі фонди – некомерційні організації, мета яких полягає в підтримці розвитку підприємств з метою їх подальшого зростання та диверсифікації доходу. Вони допомагають підприємствам не лише наданням первинного капіталу, а й також застосовують різноманітні тренінги задля підняття економічної освіти серед населення [40]. Підприємства, що отримали таку допомогу, в результаті мають змогу збільшити свої доходи, що стимулює до розвитку, створенню нових робочих

місць та впровадження соціальних інвестицій. Зазвичай такі фонди тісно співпрацюють з молодіжними центрами, де надають безкоштовну економічно націлену освітню програму (рис. 2.5).

Рис. 2.5. Система управління місцевим розвитком [авторська розробка]

Програма розвитку бізнесу поділена на два етапи, а саме: надання експертної оцінки, попереднє фінансування. До такого фонду можна імплементувати систему формування інноваційної культури та розвиток підприємницьких навичок у дітей та молоді. Наступним етапом має стати розвиток інвестиційного клімату. Оскільки Київщина носить статус столичного регіону, тут присутній постійний грошовий потік, який місцева влада має направити у найбільш економічно привабливі зони регіону: промисловість, будівництво, оптову та роздрібну торгівлю, сільське господарство, транспорт та зв'язок. Для цього потрібно розпочати маркетингову кампанію задля популяризації області серед потенційних інвесторів та створити механізми таргетної реклами. Головна ціль цієї кампанії полягає у створенні позитивного іміджу в очах інвесторів, створенні та підтримці робочих контактів із міжнародними та іноземними організаціями, постійному їх інформуванні щодо інвестиційних пропозицій. Складовою створення привабливого інвестиційного клімату є наявність пакету нормативно-правових документів, які дають змогу інвесторам відчувати себе і свій капітал у безпеці, інвестуючи в область. Також,

необхідна тісна співпраця із засобами масової інформації, PR-службами, інформаційними агентствами. При цьому головну роль у створенні привабливого інвестиційного клімату відіграє створення можливості ефективного діалогу між владою та бізнесом (рис. 2.6).

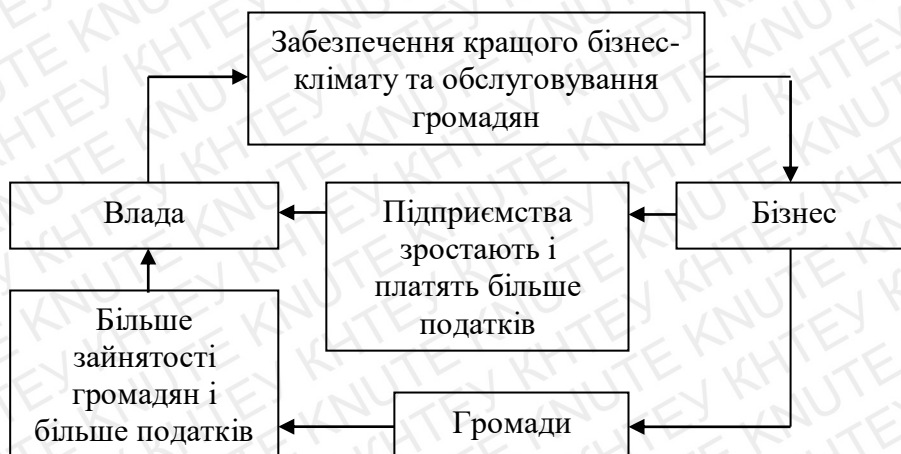

Рис. 2.6. Кругообіг фінансів в системі управління місцевим розвитком
[авторська розробка]

Отже, намагаючись створити найбільш привабливі умови для існування бізнесу, регіон отримує змогу для розвитку вже існуючого бізнесу, створення нових підприємницьких одиниць та отримати притік нових вкладень. Спільна співпраця усіх трьох чинників призведе до збільшення податкових надходжень до місцевого бюджету, в результаті чого влада матиме змогу реінвестувати капітал у сферу надання послуг та інфраструктуру, тим самим збільшуючи свою питому вагу на інвестиційному напрямку.

ВИСНОВКИ

Виходячи з проведеного нами аналітичного дослідження, в роботі було проаналізовано теоретичні та практичні засади управління соціально-економічним розвитком Київській області.

1. Аналізуючи систему управління соціально-економічним розвитком Київській області, доцільно вказати на регіональну нерівномірність розподілу ресурсів забезпечення соціальних гарантій по території України, загальний напружений стан в цілому по країні. Вирішенням цих проблем у сфері соціально-економічного розвитку населення може стати розробка та реалізація поміркованої, ґрунтовної державної політики, що охоплює як мікрорівень, так і регіональний та державний рівні, а також передбачає розвиток територій та місцевого самоврядування.

2. Нами було досліджено сучасний соціально-економічний стан в Київській області. Існує низка суттєвих викликів для ефективного розвитку та функціонування даної сфери. До основних проблем можна віднести залишки радянської системи, некомпетентність регулюючих органів, наявний кризовий стан в державі. Українська економіка може бути здатна до ефективного надання послуг населенню з метою покращення умов життя громадян. Соціальна політика та політика зайнятості є серйозним стратегічним проектом. Це слід взяти до уваги, якщо урядова політика вирішує зосередитись на становленні України як суб'єкта міжнародної та європейської політики.

3. Було проаналізовано вплив глобалізаційних процесів на соціально-економічну політику держави в сучасних умовах. Під впливом процесів глобалізації та початком війни проти РФ трансформувались і пріоритетні цілі в соціально-економічному просторі. Відійшов той час, коли органи місцевої влади мали повний контроль над думками населення. Нині саме громадяни диктують умови гри у сфері соціально-економічних відносин. Рівень існування людей у соціально-економічному полі повинен відповідати вимогам, які діють в європейських країнах, котрою Україна постала сьогодні.

4. Проведено оцінку проблем та перешкод державної політики України в сфері нормативно-правового законодавства. Держава надає з кожним днем все більше свободи дії місцевим органам влади, проте не надаючи їм сучасних інструментів регулювання відносин. Основна відповідальність за реалізацію державної політики в галузі нормативно-правового регулювання соціально-економічних відносин покладається на державу політичну еліту. Таким чином, серед основних причин незадовільної ситуації у сфері нормативно-правового регулювання можна виділити невідповідність інструменту регулювання з сучасними реаліями. Однією з передумов цього явища є нерозуміння владними органами потреб нації.

5. Розроблено практичні рекомендації щодо підвищення соціально-економічної ефективності розвитку як Київщини, так і країни в цілому. У 2020 році основними пріоритетами в роботі органів влади є: перетворення центрів зайнятості на сервісні майданчики; впровадження інституту кар'єрного радника для шукачів роботи та безробітних; запровадження систем підтримки малого та середнього підприємництва; розвиток людського капіталу; зменшення тиску на бізнес; розвиток нових інструментів нормативно-правового регулювання; подальше запровадження електронних сервісів; розробка механізмів зацікавлення трудових мігрантів не покидати меж регіонів та держави. Для реалізації ефективної мотиваційної програми передусім має бути сформований методологічний і організаційний інструментарій стратегій і в цьому, крім об'єктивних факторів, неабияку роль можуть зіграти особистісні фактори адаптації до нової ситуації.

Підсумовуючи, слід зазначити, що впровадження реформ державної служби, адміністративної та судової влади, законодавчих інструментів, органів влади має бути пріоритетним завданням, оскільки вони несуть відповідальність за прийняття рішень та їх виконання, що в кінцевому підсумку забезпечить стійкість до реформ. Представники громадянського суспільства, молоді фахівці та зовнішні експерти повинні відігравати більшу роль не лише у конкретних проектах реформ, а й у розробці політики та політичних дебатах загалом. Консолідація системи політичних партій повинна бути посилена для просування стійких програмно-орієнтованих партій замість політичних проектів видатних осіб.

Таким чином, враховуючи тендітну ситуацію з реформами та постійні спроби народницьких та антидемократичних факторів дестабілізувати ситуацію, використовуючи розчарування у суспільстві, важливо, щоб усі суб'єкти, що орієнтуються на реформи, краще консолідували свої зусилля та краще повідомляли свої досягнення суспільству. Це означає, що правлячим елітам потрібно керуватися на прикладі дотримання демократичних правил, включаючи розділення бізнесу й політики та суворе виконання правил прозорості для боротьби з корупцією. Для подальшої зміни складу політичних еліт слід сприяти залученню нових професіоналів, які б здійснювали ефективне управління регіональним розвитком.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Мельник В.В. Теоретичні засади соціально-економічного розвитку регіону як складник державного регулювання економіки. *Економіка і суспільство*. 2018. Вип. 17. С. 125-130. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/17_ukr/18.pdf (дата звернення: 07.04.2020).
2. Попівняк О. М. Альтернативні джерела фінансування антидепресивних регіональних програм. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. Вип. 4. С. 694-698. URL: <http://global-national.in.ua/archive/4-2015/146.pdf> (дата звернення: 07.04.2020).
3. Державна служба статистики України (2014). URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/> (дата звернення: 04.04.2020).
4. Державна фіскальна служба України (2018). URL: <http://sfs.gov.ua/pro-sfs-ukraini/struktura-/teritorialni-organi/m--kiiv/> (дата звернення: 07.04.2020).
5. Середня зарплата в Україні (2020). URL: <https://index.minfin.com.ua/labour/salary/average/> (дата звернення: 12.04.2020).
6. Орлова Н. С., Сабіна Н. Ю., Верьовіна І. М. *Соціальні аспекти економічного розвитку України* : монографія. Донецьк: Вид-во «Ноулідж», 2014. 201 с.
7. Make Impact with Kyiv School of Economics (2020). URL: <https://kse.ua/> (дата звернення: 12.04.2020).
8. Карта внутрішньої міграції (2019). URL: <https://hromadske.ua/ru/posts/srednyaya-zarplata-v-ukraine-za-dekabr-2019-goda-dostigla-dollar490-gosstat> (дата звернення: 25.04.2020).
9. Червяков І. М. Економічний розвиток, економічне зростання і фактори, які стримують економічне зростання України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. Вип. 10, Ч. 1. С. 118-121. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_10/30.pdf (дата звернення: 29.04.2020).
10. Чеберяко О., Рябоконт О. Місцеві бюджети в умовах сучасної децентралізації: Україна і зарубіжний досвід. *Вісник Київського національного університету*

- імені Тараса Шевченка. Серія: Економіка. 2016. 4(181). С. 24-29 (дата звернення: 29.04.2020). URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/mestnye-byudzhety-v-usloviyah-sovremennoy-detsentralizatsii-ukraina-i-zarubezhnyy-opyt/viewer>
11. Середня заробітна плата штатних працівників за видами економічної діяльності (2015-2020). URL: <http://kyivobl.ukrstat.gov.ua/content/p.php3?c=626&lang=1> (дата звернення: 29.04.2020).
 12. Індекс здоров'я. Україна-2018 (2018). URL: <http://health-index.com.ua/reports> (дата звернення: 29.04.2020).
 13. Заклади вищої освіти. URL: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2005/osv_rik/osv_u/vuz_u.html (дата звернення: 04.05.2020).
 14. Заклади культури та мистецтва. URL: http://lg.ukrstat.gov.ua/sinf/kultura/kultura0711_1.php.htm (дата звернення: 05.05.2020).
 15. Kozryieva O., Sagaudak-Nikitiuk R., Yevtyshenko V., Derenkaya Y., Yevtyshenko G. Research of the level of socioeconomic development of Ukrainian regions. *Technology Audit and Production Reserves*. 2017. № 4/5(36). P. 4-16. URL: <http://surl.li/cuej> (дата звернення: 12.05.2020).
 16. Качний О. С. Державне управління соціально-економічним розвитком регіонів України: стан і перспективи змін у контексті глобальних викликів та європейських стандартів. *Державне управління: удосконалення та розвиток*. 2018. № 3. URL: http://www.dy.nauka.com.ua/pdf/3_2018/40.pdf (дата звернення: 07.04.2020).
 17. Поспелова Т. В., Орлова Н. С. Програмно-цільовий механізм державного регулювання соціальної сфери. *Наукові праці: наук. журн.* Черном. нац. ун-т. ім. Перта Могили: ред. кол. : Ємельянов В. М. (голова) [та ін.]. Миколаїв, 2017. Т. 290. 152 с. – (Державне управління: вип.. 278). URL: http://elibrary.kubg.edu.ua/id/eprint/19881/1/N_Orlova_ST_NP_FITU.pdf (дата звернення: 29.04.2020).
 18. Паулик А. Я. Проблеми та перспективи розвитку інноваційного потенціалу економіки регіону. *Науковий вісник Мукачівського державного університету*.

- Серія: Економіка.* 2015. Вип.2(4), Ч. 1. С. 169-175. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdue_2015_2\(1\)__31](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdue_2015_2(1)__31) (дата звернення: 04.04.2020).
- 19.Поліщук Г. О. Державна підтримка розвитку малого підприємництва: вітчизняний та зарубіжний досвід. *Актуальні проблеми державного управління.* 2017. Вип. 1(51). С. 146-154. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdy_2017_1_24 (дата звернення: 07.04.2020).
- 20.Підлипна Р. П. Аналіз значення соціального страхування у подоланні бідності. *Глобальні та національні проблеми економіки.* 2016. Вип. 10. С. 701-706. URL: <http://global-national.in.ua/archive/10-2016/146.pdf> (дата звернення: 29.04.2020).
- 21.Павленко В. П. *Державне регулювання національної економіки: методологія та перспективи розвитку* : монографія. М-во екон. розвитку і торгівлі України, Н.-д. екон. ін-т. Київ : Фенікс, 2015. 303 с.
- 22.Поліщук О. В. Інноваційні тенденції розвитку країн в умовах глобалізаційних змін. *Зовнішня торгівля і дипломатія: традиції, тренди, досвід. Серія: Економічні науки.* 2017. Вип. 24, Ч.ІІІ. С. 48-52. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdau_2017_24\(3\)__8](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvdau_2017_24(3)__8). (дата звернення: 04.05.2020).
- 23.Кондратенко Н. О., Бондар В. С. Особливості формування та управління соціально-економічним розвитком регіону. *Вісник НТУУ «ХПІ».* 2014. № 46 (1089). С. 50-56. URL: http://repository.kpi.kharkov.ua/bitstream/KhPI-Press/13720/1/vestnik_NPI_2014_46_Kondratenko_Osoblyvosti.pdf (дата звернення: 12.04.2020).
- 24.Про Стратегію сталого розвитку України до 2030 року: Проект Закону України від 07.08.2018 № 9015. URL : http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/JH6YF00A.html (дата звернення: 04.04.2020).
- 25.Сенів Л., Малиновський Ю., Малиновський І. Особливості диференціації доходів населення України. *Економічний аналіз.* 2012. Вип. 10., Ч. 1. С. 354-358. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecan_2012_10\(1\)__76](http://nbuv.gov.ua/UJRN/ecan_2012_10(1)__76) (дата звернення: 29.04.2020).

26. Стоянець Н. В. Методологічні аспекти соціально-економічного розвитку регіону. *Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія: Економіка*. 2015. Вип. 2(2). С. 208-213. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdue_2015_2\(2\)__39](http://nbuv.gov.ua/UJRN/nvmdue_2015_2(2)__39) (дата звернення: 05.05.2020).
27. Тимченко О. І. Проблеми та перспективи розвитку малого підприємництва в регіонах України. *Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка»*. 2015. № 6. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4135> (дата звернення: 12.04.2020).
28. Тищенко О. В. Досвід соціального забезпечення населення в провідних країнах Європейського Союзу. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2015. Вип. 2, Т. 2. С. 76-81. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdj_jur_2015_2\(2\)__17](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvkhdj_jur_2015_2(2)__17) (дата звернення: 25.04.2020).
29. Томарєва-Патлахова В. В. Пріоритетні напрями регулювання соціально-економічного розвитку України та її регіонів. *Інвестиції: практика та досвід. Серія: Економічна наука*. 2016. № 6. С. 38-43. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ipd_2016_6_8 (дата звернення: 29.04.2020).
30. Угода про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони від 21.03.2014 № 984_011 (набрання чинності: 01.09.2017; Угоду ратифіковано із заявою Законом № 1678-VII від 16.09.2014; із змінами в Рішенні від 06.06.2019). URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_011 (дата звернення: 07.04.2020).
31. Ходжаян А. О. Структурні метаморфози економіки України: можливості відтворення поступального розвитку. *Науковий вісник Полтавського університету економіки і торгівлі. Серія: Економічні науки*. 2013. № 5 (61). С. 16-21. URL: <http://journal.puet.edu.ua/index.php/nven/article/view/501/506> (дата звернення: 12.05.2020).
32. Храпкіна В. В., Медвідь В. Ю. Економічна діагностика параметрів регіонального розвитку. *Вісник Сумського національного аграрного*

- університету. Серія: Економіка і менеджмент. 2017. Вип. 4. С. 86-90. URL: <http://repo.snau.edu.ua/bitstream/123456789/5741/1/18.pdf> (дата звернення: 13.05.2020).
- 33.Цілі Сталого Розвитку: Україна: Національна доповідь 2017. Міністерство економічного розвитку і торгівлі України. *Sustainable Development Goals*, 2017. 174 с. URL: http://www.un.org.ua/images/SDGs_NationalReportUA_Web_1.pdf (дата звернення: 07.04.2020).
- 34.Червяков І. М. Економічний розвиток, економічне зростання і фактори, які стримують економічне зростання України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. Вип. 10, Ч. 1. С. 118-121. URL: http://www.ej.kherson.ua/journal/economic_10/30.pdf (дата звернення: 12.05.2020).
- 35.Шинкар В. А., Рошко С. М., Яцко Г. В. Формування євроінтеграційної стратегії України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Міжнародні економічні відносини та світове господарство*. 2017. Вип. 12, Ч. 2. С. 173-176. URL: http://www.visnyk-econom.uzhnu.uz.ua/archive/12_2_2017ua/39.pdf (дата звернення: 12.04.2020).
- 36.Яненко І. Г., Самарська В. В., Алфьорова А. О. Аналіз формування національної інноваційної системи України. *Наукова праця. Економіка*. 2016. Вип. 273, Т.3. С. 26-30. URL: <http://economy.chdu.edu.ua/article/view/107986/102909> (дата звернення: 29.04.2020).
- 37.Яровий І. М. Стратегічне планування, прогнозування і моделювання соціально-економічного розвитку України. *Економіка і суспільство*. 2016. Вип. 2/2016. С. 214-220. URL: http://economyandsociety.in.ua/journal/2_ukr/39.pdf (дата звернення: 07.04.2020).
- 38.Ярмак О. В. Інноваційний розвиток: особливості та виміри в умовах економічної глобалізації. *Вісник Національного університету «Юридична академія України імені Ярослава Мудрого»*. 2014. № 2 (17). С. 118-126. URL:

<http://econtlaw.nlu.edu.ua/wp-content/uploads/2015/12/2-118-126.pdf> (дата звернення: 05.05.2020).

39.Schwab K. The Global Competitiveness Report 2017-2018: *Word Economic Forum*. – 393 p. URL: <http://www3.weforum.org/docs/GCR2017-2018/05FullReport/TheGlobalCompetitivenessReport2017%E2%80%932018.pdf> (дата звернення: 04.04.2020).

40.The Sustainable Development Goals (SDGs): The Value for Europe. URL: <https://globescan.com/the-sustainable-development-goals-sdgs-the-value-for-europe/> (дата звернення: 12.05.2020).

Київський національний торговельно-економічний університет
Кафедра публічного управління та адміністрування

РЕФЕРАТ
ВИПУСКНОЇ КВАЛІФІКАЦІЙНОЇ РОБОТИ
на тему:
**«УПРАВЛІННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНИМ РОЗВИТКОМ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ»**

Студента 4 курсу, 12 групи,
спеціальності 074 «Публічне
управління та адміністрування»
спеціалізації «Публічне
управління та адміністрування»

Роговенка
Данила
Федоровича

(підпис студента)

Науковий керівник
канд. екон. наук

Ільїна
Анастасія
Олександрівна

(підпис керівника)

Гарант освітньої програми
канд. екон. наук,
доцент

Головня
Юлія
Ігорівна

(підпис гаранта)

Київ 2020

Випускна кваліфікаційна робота складається зі вступу, двох розділів, висновків, списку використаних джерел (40 найменувань). Основний зміст роботи налічує 32 сторінки комп'ютерного тексту. Робота містить 9 рисунків, 7 таблиць.

Постановка проблеми. Питання реформування системи соціально-економічних відносин має надзвичайно велике значення для всього суспільства. Тривалий час національна політика України працювала неефективно через застарілі механізми роботи системи управління та відсутність модернізації. Тому система соціально-економічних відносин працювала за застарілими зразками європейських демократичних країн в руках людей, котрі лише вчора фізично покинули межі Радянського Союзу, проте ментально вони все ще залишаються там.

Єдиним дієвим способом забезпечення умов для розвитку і функціонування суспільства в умовах війни є перехід до запропонованої новітньої системи соціально-економічних відносин.

З огляду на вищезазначене, дослідження перебігу законодавчих реформ в Україні та надання пропозицій щодо усунення недоліків і покращення існуючої системи управління соціально-економічним розвитком є одним з найважливіших завдань.

Метою роботи є дослідження проблем функціонування системи управління соціально-економічним розвитком Київської області та визначення шляхів реформування нормативно-правових актів для підвищення якості надання послуг населенню.

Досягнення поставленої мети потребує вирішення наступних *завдань*:

- проаналізувати теоретичні засади дослідження соціально-економічного стану регіону;
- дослідити етап становлення сучасної соціально-економічної сфери Київщини;
- проаналізувати чинники утворення теперішніх проблем сектору;
- оцінити ймовірні пріоритетні цілі розбудови соціально-економічного сектору;
- розробити практичні рекомендації щодо удосконалення соціально-економічного середовища.

Об'єктом дослідження виступає процес створення новітньої системи управління соціально-економічним розвитком Київської області.

Предметом дослідження є теоретико-методичні та прикладні основи управління соціально-економічним розвитком Київської області.

Методологія дослідження. Під час підготовки роботи були застосовані наступні методи дослідження: порівняння, узагальнення та аналіз.

У першому розділі викладено теоретичні засади реформування соціально-економічної системи та показники стану населення в соціально-економічному просторі Київської області.

У другому розділі розглянуто історію створення та функціонування соціально-економічної системи в Україні та необхідність її реформування. Ґрунтовно проаналізовано законодавчу базу та проведені етапи соціальних та економічних реформ. Також, виявлено ряд недоліків, які мають місце на сьогоднішній день в системі соціально-економічних відносин в Україні, та надано пропозиції щодо їх усунення, в т.ч. удосконалення деяких законодавчих актів на прикладі Київської області.

У висновках наведено узагальнення матеріалів дослідження, визначено ключові досягнення та основні недоліки функціонування сучасної соціально-економічної моделі.

Як результат проведеної роботи, слід зазначити, що перехід до запропонованої новітньої системи соціально-економічних відносин є доцільним. Одержані результати на прикладі Київської області можуть бути використані при удосконаленні системи управління соціально-економічним розвитком в Україні.

Анотація

У ході проведеного дослідження було визначено причини необхідності реформування соціально-економічного сектору Київської області та обґрунтовано теоретичні основи соціально-економічної реформи. Розглянуто перехід до новітньої системи соціально-економічних відносин.

Розглянуто нормативно-правове забезпечення реформи галузі. Оцінено ключові досягнення та основні недоліки існуючої системи управління соціально-економічним розвитком. Надано пропозиції щодо усунення існуючих проблем та обґрунтовано варіанти вдосконалення законодавчих актів.

Ключові слова: соціально-економічний розвиток, управління соціально-економічним розвитком, соціально-економічний стан, соціально-економічні відносини, Київська область.

Abstract

The study identified the reasons for the need to reform the socio-economic sector of Kyiv region and theoretical framework of socio-economic reform. The transition to the latest system of socio-economic relations is considered.

The normative and legal support of the industry reform is considered. The key achievements and main shortcomings of the existing socio-economic development management system are assessed. The suggestions for eliminating existing problems are provided and options for improving legislation are substantiated.

Key words: socio-economic development, management of socio-economic development, socio-economic status, socio-economic relations, Kyiv region.

РЕЦЕНЗІЯ

на випускню кваліфікаційну роботу
студента Роговенко Данило Федоровича
4 курсу 12 групи денної форми навчання
спеціальності 281 «Публічне управління та адміністрування»
на тему «Управління соціально-економічним розвитком Київської області»

Випускна кваліфікаційна робота виконана на тему, яка є актуальною для розвитку окремого регіону в сучасних умовах соціально-економічних відносин, передбачає виявлення основних проблем, пов'язаних із розвитком системи управління та надання послуг в Україні. Виконана робота за змістом відповідає завданню в повному обсязі. Студент продемонстрував достатній рівень володіння теоретичним матеріалом щодо обґрунтування теоретичних та аналітичних даних функціонування системи соціально-економічного регулювання та вміння застосовувати цей матеріал у процесі реального дослідження.

Робота розкриває сучасний стан системи управління в соціально-економічному секторі України. В роботі проаналізовано діяльність органів виконавчої влади різного гатунку по різних регіонах України, охарактеризовано особливості та основні напрями її реформування. Визначено основні проблеми та запропоновано шляхи щодо удосконалення функціонування соціально-економічної галузі.

Якість оформлення випускної кваліфікаційної роботи можна вважати задовільною. Основні вимоги щодо оформлення матеріалу враховані. Слід відзначити деякі несуттєві порушення стилю викладення матеріалу, який в окремих місцях роботи є ненауковим. В цілому матеріал роботи викладено послідовно і логічно.

Випускна кваліфікаційна робота рекомендується до захисту.

Рецензент
Димерський селищний голова

(підпис)

Л.Г Кучерявий
(ініціали, прізвище)

Завідувачу кафедри публічного
управління та адміністрування
Новіковій Н.Л.

Заява

Я, Роговенко Данило Федорович, повідомляю, що за результатами проведення самостійної перевірки з використанням програмно-технічних засобів у наданій випускній кваліфікаційній роботі на тему: «Управління соціально-економічним розвитком Київської області» не міститься елементів академічного плагіату. У випадках використання прямих запозичень з друкованих та електронних джерел, вказані відповідні посилання.

Робота для перевірки надається у друкованому та електронному варіантах. Електронна версія моєї роботи ідентична з друкованою.

«05» червня 2020 року

_____ (підпис)

ВСТУП

Актуальність теми. Зважаючи на те, що життя 21-го сторіччя в переважній більшості відбувається в містах, то, незалежно від розміру, характеру або розташування міст, забезпечення умов життя для громадян є пріоритетом міст. Однак критично важливий підхід до забезпечення людських умов життя та праці полягає в тому, щоб передбачити світові тенденції та рухатись з ними в одному ритмі, відповідно змінюючи соціально-економічне середовище. Сучасний стан соціально-економічного сектору в Київській області залишає бажати найкращого. Соціально-економічний сектор відображає рівень життя не тільки в конкретному місці, а й в країні в цілому. Проаналізувавши стан соціально-економічного життя громад Київщини, можна переконатися, що вони концентрують свої зусилля на забезпеченні елементарних засобів для існування, не маючи достатньої змоги подбати про індивідуальний розвиток своєї особистості.

Існує багато методів вирішення проблем соціально-економічного сектору. Не всі з них носять всеосяжний характер, деякі є абстрактними або на конфіденційності. Створювання умов розвитку слід виконувати на різних стадіях і усунути задля запобігання більш кошовим проблемам соціально-економічного простору може призвести до активізації початку.

Метою роботи є дослідження проблем функціонування системи управління реформування нормативно-правових актів для підвищення якості нашої держави. Зазначена мета вимагає вирішити наступні завдання:

- проаналізувати теоретичні засади дослідження соціально-економічного сектору;
- дослідити етап становлення сучасної соціально-економічної сфери області;
- проаналізувати чинники утворення теперішніх проблем сектору;
- оцінити ймовірні пріоритетні цілі розбудови соціально-економічного сектору;
- розробити практичні рекомендації щодо удосконалення соціально-економічного середовища області.

Проверка документа

Информация:

Уникальность текста 97%

Очень высокая уникальность текста

OK Отмена Блокировки

[01:43:38] Найдено: 4071 страниц. Проверено без ошибок: 2925
[01:43:39] Найдено 3% совпадений всего
[01:43:39] Уникальность текста 97%
Очень высокая уникальность текста

Информация

ADVEGO Биржа контента №1

Регистрация Вход

Новости Адвего

[Открыт вывод на Webmoney](#)

[Сертификация Адвего для исполнителей / Возможность получить статус Гуру](#)

[2 тур голосования открыт! ТОП-50 работ конкурса "Письмо потомкам"](#)

еще

Контент на заказ

Более 1.5 млн. исполнителей

• Контент-проектам

• SEO-специалистам

52869 символов

Окончил вуз в 2019 году или готовишься к защите в 2020 году? Приглашаем тебя принять участие в V Всероссийском конкурсе дипломов «Be First»! Автор лучшей дипломной работы получит ценный денежный приз! Подробнее о конкурсе можно узнать [здесь](#).

ПОЛЬЗОВАТЕЛЬ
aleks.rodriguez@yandex.ru

БАЛЛОВ
0

ТАРИФ **mini**
Бесплатный доступ (0/0)

МОДУЛИ И КОЛЛЕКЦИИ
Подключено: 1 | [свернуть](#)

МЕНЮ
🔽

ГЛАВНАЯ /

Кабинет

🔍 Поиск по названиям документов

⏪ < 1/1 | > ⏩

📁 ПЕРЕМЕСТИТЬ | 🗑️ УДАЛИТЬ | 📄 ИСТОРИЯ ОТЧЕТОВ

📁 Название	📅 Дата загрузки	📊 Оригинальность	
📁 Диплом Данил	17 Май 2020 17:26	88,58%	ПОСМОТРЕТЬ РЕЗУЛЬТАТЫ
📁 1.2	17 Май 2020 12:47	77,82%	ПОСМОТРЕТЬ РЕЗУЛЬТАТЫ
📁 Диплом	17 Май 2020 12:38	95,75%	ПОСМОТРЕТЬ РЕЗУЛЬТАТЫ

📄 ДОБАВИТЬ ДОКУМЕНТ

📄 ДОБАВИТЬ ТЕКСТ

ПАПКИ

Все документы

📁 Корневая папка 3

- 📁 создать
- 🗑️ удалить
- ✂️ переименовать
- 📁 переместить

3 документа | Показывать по 10 20 50 100

⏪ < 1/1 | > ⏩

